

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **J. Z.**, bytem v O. – B., B. 126/8, zastoupeného Mgr. Tiborem Stano, advokátem se sídlem v Táboře, Ústecká 704, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí České republiky**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 5.5.2011, č.j.: 1777/M/11 31342/ENV/11

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 5.5.2011, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí rozkladu žalobce a bylo mu tak pravomocně zabaveno šest exemplářů kakadu palmových podle ustanovení § 34 odst.2 zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, regulováním obchodu s nimi a o dalších opatření k ochraně těchto druhů (dále jen zákon č. 100/2004 Sb.). Důvodem tohoto zabavení byla skutečnost, že účastník řízení neprokázal zákonný původ podle ustanovení § 54 odst.1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zabavené exempláře nebyly registrovány v souladu se zákonem.

Žalobce se s rozhodnutím Ministerstva životního prostředí neztotožnil, neboť se domnívá, že jej nelze opřít o novou důkazní situaci, jak byla zjištěna v souvislosti s trestním řízením, vedeným u Okresního soudu v Olomouci. Správní úřad si neúplně prostudoval jak oznámení o zahájení správního řízení, spojené s usnesením o lhůtě pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 28.7.2008, tak i samotné rozhodnutí o zabavení šesti

exemplářů kakadu palmových panu J. Z. ze dne 12.2.2009 a také podklady, na základě kterých bylo rozhodnutí vydáno. Správní úřad dále opomenul provést navržený důkaz spisem Okresního soudu v Olomouci sp.zn. 5T 203/2009 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 22.9.2010, č.j.: 55To 163/2010-1390, které v podstatě řeší totožnou věc z pohledu trestního zákona. Výsledek trestního řízení je přitom zcela obrácený, než jak bylo rozhodnuto v předmětné správní věci. Podle názoru žalobce byly důvody pro provedení tohoto důkazu zcela konkrétně v jeho podání ve správním řízení specifikovány.

Podle názoru žalobce rozhodnutí ze dne 12.2.2009, o zabavení šesti exemplářů kakadu palmových účastníku řízení, zcela vycházelo ze zprávy o stavu zadržených exemplářů ze dne 10.8.2008. Tato zpráva byla vyhotovena inspektorem chovu ptáků v ZOO hlavního města Prahy A. V. V této zprávě je uvedeno, že sedm jedinců je starší jednoho roku a zároveň nejsou starší pěti let, jeden jedinec je ve věku do jednoho roku. Rozhodnutí vycházelo z posudku ze dne 15.1.2009, vypracovaného Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky, ve kterém je uvedeno, že stáří exemplářů kakadu palmových bylo určeno na dva až šest let. Správní úřad prokazoval, že se jedná o nelegálně získané, dovážené či vyvážené exempláře anebo o exempláře, u kterých nebyl prokázán původ a že tedy nejsou totožné s exempláři, ke kterým byly doloženy registrační listy, předložené svědky a vlastníky exemplářů panem K., Š. a S. Jejich stáří podle registračních listů mělo být vyšší než 15 – 28 let a tudíž nemohly být řádně registrovány.

Žalobce má za to, že správní orgán neprokázal předpoklady zabavení podle ustanovení § 34 odst.2 zákona č. 100/2004 Sb. Podle názoru žalobce byl dostatečně prokázán původ exemplářů registračními listy, registračními kroužky a jeho výpovědí. Jako účastníci řízení zcela chybějí vlastníci exemplářů pánové K., Š. a S., o kterých správní úřad věděl, ale nejednal s nimi. Jiným způsobem než tím, že se jedná o zcela jiné exempláře, neboť jsou prokazatelně odlišného stáří, nemohl správní úřad důvody podle ustanovení § 34 odst.2 zákona č. 100/2004 Sb. prokázat. Nedostatky, tehdy zjištěné správními úřady, odůvodňují maximálně uložení pokuty označeným vlastníkům, případně Jiřímu Zittovi, neodůvodňují však zabavení exemplářů, neboť by tím přímo došlo k porušení ústavních principů, týkajících se vlastnického práva k předmětným exemplářům.

Žalobce namítal, že správní úřad, který vydal napadené rozhodnutí, se vůbec neseznámil s obsahem spisu Okresního soudu v Olomouci sp.zn. 5T 203/209, kde v protokolu z hlavního líčení před Okresním soudem v Olomouci je uvedeno zcela opačné stanovisko znalce, který vyhotovil znalecký posudek ze dne 15.1.2009, vydaný Agenturou ochrany přírody a krajiny, na jehož základě orgány v předmětném řízení rozhodovaly a zásadní stanovisko Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 22.9.2010, č.j.: 55To 163/2010-1390, na jehož základě byla trestní věc vyhodnocena tak, že se o trestní čin v žádném případě nejedná, může jít maximálně o přestupek a věc bude postoupena k správnímu řízení, kde dosud rozhodnuto nebylo.

Závěrem podané žaloby žalobce uvedl, že se i nadále domnívá, že správní úřad, který vydal napadené rozhodnutí, zcela evidentně prokazoval nelegálnost držení exemplářů a to, že nebyly exempláře kakadu palmového zaregistrovány podle zákona, uvedenou zprávou o stavu zadržených exemplářů ze dne 10.8.2008 a znaleckým posudkem ze dne 15.1.2009. Přitom znalecký posudek MVDr.Lubomíra Beránka ze dne 11.3.2010 a upřesnění posudku Agentury

ochrany přírody a krajiny Mgr. Adama Kurze již nyní zcela mění důkazní situaci a nové rozhodnutí by pro žalobce muselo být příznivější.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu vyplývá, že žalobce v podané žalobě neuvádí, z čeho konkrétně usuzuje, že se správní úřad nedostatečně seznámil s uvedenými podklady pro vydání rozhodnutí. Podle ustanovení § 100 odst.1 písm.a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení na které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Aby však mohla být obnova řízení skutečně povolena, musí být splněna ještě podmínka, aby tyto skutečnosti nebo důkazy mohly odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Tedy nikoli každý důkaz, který se ukázal být nepravdivým, znamená automaticky povolení obnovy řízení. Právě tato materiální podmínka obnovy řízení v daném případě naplněna nebyla.

Předmětné exempláře papoušků kakadu palmových byly pravomocně zabaveny podle ustanovení § 34 odst.2 zákona č. 100/2004 Sb. na základě souhrnu skutečností a důkazů, prokazujících porušení ustanovení § 23 a 24 tohoto zákona, pokud jde o povinnost nezaměnitelného označení exemplářů nesnímatelnými kroužky nebo mikročipy a neprokázání jejich původu. Určení věku tak nebylo jediným podkladem pro vydání rozhodnutí o zabavení exemplářů a proto ani nyní žalobcem předložená zjištění o dospělosti exemplářů nemůže odůvodnit v dané věci jiné řešení. K zabavení exemplářů došlo především z důvodu, že žalobce nepředložil žádný důkaz, ujišťující správní orgán o zákonném původu exemplářů a že zadržené exempláře nelze přiřadit k poskytnutým registračním listům pro neshodu fyzického označení kroužky na nohách papoušků či pro zcela chybějící označení nezaměnitelným způsobem - nesnímatelnou značkou. Tuto skutečnost potvrzuje také žalobcem označený nový znalecký posudek, který zároveň uvádí, že věk nelze přesně určit a ani na jeho podkladě nelze tvrdit shodu věku předmětných exemplářů s vědem na registračních listcích a nelze zaručeně přiřadit doložené doklady ke konkrétním exemplářům. Obnovené řízení ve věci by tak nic nového nepřineslo a není proto důvod připouštět zásah do pravomocného rozhodnutí.

Pokud žalobce namítal, že v řízení o zabavení předmětných exemplářů chyběli jako účastníci řízení pan M. K., J. Š. a P. S. jako vlastníci exemplářů, pak je třeba uvést, že předmětným řízením bylo řízení o povolení obnovy řízení. Námitky se vztahují k údajným procesním pochybením, které nebyly předmětem obnovy řízení a není zřejmé, jak by je bylo možno podřadit pod důvody, uvedené v ustanovení § 100 odst.1 správního řádu. O účastenství panů K., Š. a S. bylo rozhodnuto pravomocnými rozhodnutími.

Pokud žalobce závěrem žaloby namítl, že nebyl proveden zásadní důkaz trestním spisem Okresního soudu v Olomouci sp.zn. 5T 203/2009, pak žalovaný má za to, že nový odhad věku papoušků nemohl odůvodnit jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování a důvodem pro obnovu řízení nemůže být ani trestní spis, nýbrž z něj vyplývající dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 11.4.2013 zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby a uvedl, že původ zabavených exemplářů byl prokazován předložením registračních listů. Spornou otázkou byla otázka, zda registrační listy korespondují s exempláři, které byly u žalobce nalezeny. V původním řízení bylo vycházeno

z posudku Agentury ochrany přírody a krajiny, ve kterém bylo uvedeno, že stáří exemplářů lze odhadnout na 2-6 let. Přitom registrační listy byly předloženy na exempláře ve věku 15-28 let. Proto došlo k zabavení exemplářů. V rámci trestního řízení však byl zpracován znalecký posudek MVDr.Beránka, který zpochybnil závěry Agentury ochrany přírody a krajiny. V rámci trestního řízení se k problematice vyjádřil i pan Kurz z Agentury ochrany přírody a krajiny a rovněž původní stanovisko agentury zpochybnil. Byly tedy dány podmínky pro povolení obnovy řízení.

Zástupce žalovaného správního úřadu u jednání soudu zdůraznil, že v daném případě je předmětem žaloby rozhodnutí o nepovolení obnovy. Registrační listy, které byly v původním řízení předloženy, neprokazují původ exemplářů, k jejichž zabavením následně došlo. Registrační listy dokládají jen existenci platné či neplatné registrace. Pokud se věk neshodoval s věkem, který byl odhadován, je nutno zdůraznit, že registrační listy se neshodovaly s označením papoušků. Papoušci totiž nebyli v rozporu s ustanovením § 23 zákona č. 100/2004 Sb. označení nezaměnitelným způsobem. Exempláře byly označeny nedostatečně a nebylo proto možno tyto exempláře porovnávat s předloženými registračními listy. Podkladem pro zabavení nebyla otázka zjištění věku, ale byly to výše uvedené skutečnosti. Navíc znalecký posudek nebyl jediným podkladem pro vydání rozhodnutí o zabavení exemplářů, šlo jen o jeden z podkladů, všechny podklady byly dostatečným způsobem hodnoceny. Nebyl prokázán původ zabavených exemplářů a registrační listy se neshodovaly s označením papoušků, protože papoušci nebyli označeni zákonem stanoveným způsobem.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím ze dne 8.7.2010 zamítlo Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy, žádost žalobce o obnovu řízení pravomocně ukončeného rozhodnutí ministerstva ze dne 10.6.2009, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 12.2.2009. Na základě tohoto rozhodnutí bylo žalobci zabaveno šest exemplářů kakadu palmových podle ustanovení § 34 odst.2 zákona č. 100/2004 Sb., neboť žalobce neprokázal zákonný původ exemplářů, které nebyly zaregistrovány v souladu s ustanovením § 23 odst.1 zákona č. 100/2004 Sb. Druh kakadu palmový náleží do přílohy A Nařízení Komise EU č. 709/2010, kterým se mění Nařízení Rady ES č. 338/1997, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi. Jedná se tedy o druh přímo ohrožený vyhynutím.

Proti rozhodnutí ministerstva ze dne 8.7.2010 podal žalobce včasný rozklad, v němž namítl, že hlavními podklady pro vydání rozhodnutí Inspekce životního prostředí o zabavení exemplářů byla zpráva o zadržení exemplářů ze dne 10.8.2008 a znalecký posudek Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 15.1.2009, v níž bylo stáří papoušků odhadnuto odlišně, než jak vyplývalo z předložených registračních listů. Žalobce v rámci obnovy řízení poukazoval na znalecký posudek MVDr.Lubomíra Beránka ze dne 11.3.2010, který oproti citovaným dokumentům označil exempláře papoušků za dospělé ptáky starší 4-5 let a upozornil na skutečnost, že přesněji věk ptáků určit nelze. Podle názoru žalobce tak vznikla důkazní situace odlišná od situace v době rozhodování správních orgánů a nové rozhodnutí ve věci samé by mělo být pro žalobce příznivější.

O podaném rozkladu rozhodl ministr životního prostředí žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5.1.2011, v němž odmítl námitku žalobce ohledně stáří zabavených exemplářů s vysvětlením, že důvodem pro zabavení exemplářů nebyl odhad jejich věku, ale skutečnost, že předmětné exempláře nebyly zaregistrovány v souladu se zákonem.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení pravomocného rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu, jímž mu bylo zabaveno šest exemplářů kakadu palmových podle ustanovení § 34 odst.2 zákona č. 100/2004 Sb., protože účastník řízení neprokázal jejich zákonný původ podle ustanovení § 54 odst.1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zabavené exempláře nebyly registrovány v souladu se zákonem.

Podle ustanovení § 34 odstavců 1 a 2 zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy, ve znění účinném do 31.12.2009, v případě zjištění porušení práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ nebo tohoto zákona nebo v případě důvodných pochybností o původu exempláře, zákonném nakládání s ním, pravosti nebo platnosti povolení nebo potvrzení pro dovoz, vývoz, zpětný vývoz nebo přemístění exempláře nebo o tom, zda exemplář živočicha nebo rostliny patří ke druhům nebo populacím, jejichž dovoz, vývoz, zpětný vývoz nebo tranzit je omezen nebo je zakázáno jejich držení, popřípadě prodej, celní orgán nebo inspekce takový exemplář zadrží. Pokud exemplář zadrží celní orgán, neprodleně o tom uvědomí inspekci. Inspekce předá neprodleně zadržený exemplář do dočasného opatrování záchrannému centru. Pokud inspekce exemplář zadrží, nebo jej zadržený převezme od celního orgánu, zahájí řízení o zabavení exempláře. U živého exempláře živočišného druhu sdělí inspekce nebo celní orgán tuto skutečnost příslušnému orgánu veterinární správy a inspekce přepraví exemplář nebo jiného jedince v souladu s veterinárními předpisy a předpisy na ochranu zvířat. O zadržení vydá celní orgán nebo inspekce písemné potvrzení. Za účelem vyjasnění pochybností může celní orgán nebo inspekce vyžadovat od vlastníka, držitele nebo přepravce exemplářů předložení nezbytných dokladů, potvrzení, popřípadě posudku od soudního znalce v příslušném oboru nebo si takový posudek obstará sám. Pokud se pochybnosti ukáží jako neodůvodněné, je povinen příslušný orgán tyto exempláře vrátit jejich vlastníkově, oprávněnému držiteli nebo přepravci včetně všech zadržených dokladů a řízení o zabavení zastaví. Inspekce může zabavit nelegálně získaný, dovážený, vyvážený, zpětně vyvážený nebo držený exemplář, exemplář, který nebyl zaregistrován podle ustanovení § 23, anebo exemplář, pro který nebyl prokázán původ ve smyslu ustanovení § 24 zákona. Stejně postupuje inspekce v případě, že bylo porušeno právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.

Podle ustanovení § 23 zákona č. 100/2004 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, právnická nebo fyzická osoba, která má v držení exemplář buď na základě dlouhodobé výpůjčky z ciziny po dobu delší než 90 dnů anebo v případě, že není znám vlastník exempláře (dále jen "dlouhodobý držitel"), nebo právnická nebo fyzická osoba, která vlastní exemplář, je povinna jej přihlásit k registraci, jde-li o

a) exemplář druhu přímo ohroženého vyhynutím, na který se vztahuje zákaz obchodních činností, s výjimkou druhu nebo určitých exemplářů, pro které může prováděcí právní předpis

stanovit, že se na ně povinnost registrace nevztahuje,
b) exempláře jiného druhu, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis.

Registrační povinnost se nevztahuje na exemplář vlastníka nebo dlouhodobého držitele se sídlem nebo trvalým pobytem mimo území České republiky, a to pokud je exemplář dovezen v souladu s tímto zákonem dočasně do České republiky na dobu kratší než 90 dnů od dovozu. Pro exemplář vlastníka nebo dlouhodobého držitele se sídlem nebo trvalým pobytem v členském státě Evropských společenství musí být exemplář doprovázen příslušným povolením nebo potvrzením vydaným výkonným orgánem členského státu Evropských společenství, v němž má vlastník nebo dlouhodobý držitel sídlo nebo trvalý pobyt. Doba dočasného pobytu bez povinnosti registrace se v tomto případě prodlužuje na 12 měsíců od přivezení exempláře na území České republiky.

Dokladem o registraci exempláře je

- a) pro exemplář podle odstavce 1 písm.a/ registrační list spolu s potvrzením o výjimce ze zákazu obchodních činností, který vydává krajský úřad nebo na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti správa národního parku nebo správy chráněných krajinných oblastí (dále jen "registrační úřad"), nebo
- b) potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností vydané příslušným úřadem jiného členského státu Evropských společenství, spolu s registračním listem exempláře v České republice vydaným registračním úřadem, nebo
- c) v případě neudělení výjimky podle písmene a) nebo pro exemplář bez potvrzení o výjimce podle písmene b) anebo pro exemplář podle odstavce 1 písm.b/ registrační list exempláře s platností pro území České republiky.

Současně s rozhodnutím o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností s exemplářem se na dosud nezaregistrovaný exemplář vydává registrační list podle odstavce 3 písm.a/. V případě rozhodnutí o neudělení výjimky z tohoto zákazu anebo pro exemplář z jiného členského státu Evropského společenství bez potvrzení o výjimce podle odstavce 3 písm.b/ vystaví registrační úřad vlastníkovvi nebo dlouhodobému držiteli exempláře registrační list podle odstavce 3 písm.c/, ve kterém uvede, že se na exemplář vztahuje zákaz obchodních činností. Náležitosti vydávání registračního listu exempláře a potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností a vzor registračního listu může stanovit prováděcí právní předpis.

Registraci provádí registrační úřad. Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře podléhajícího registrační povinnosti je povinen do 15 dnů od nabytí exempláře, který nebyl dosud zaregistrován, anebo od uplynutí lhůty podle odstavce 2 nebo do 30 dnů od data nabytí účinnosti právního předpisu, jímž byl druh, do něhož exemplář patří, zařazen mezi druhy podléhající registrační povinnosti, požádat příslušný registrační úřad písemnou formou o vydání dokladu o registraci nebo případně o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností. V žádosti uvede údaje prokazující totožnost žadatele a předloží všechny doklady týkající se exempláře, které má k dispozici. V případě žádosti o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností žadatel prokáže splnění některé z podmínek v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.

Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře je dále povinen hlásit registračnímu úřadu změny týkající se registrovaného exempláře, zejména úhyn, ztrátu nebo zničení, výpůjčku, nájem, prodej, koupi, darování nebo jiný převod takového exempláře, dodatečné označení exempláře, přírůstky, trvalý vývoz z České republiky, a to do 15 dnů ode dne, kdy

změna nastala nebo kdy se o ní vlastník nebo dlouhodobý držitel dozvěděl. V případě úhynu, ztráty nebo zničení exempláře odevzdá registračnímu úřadu v téže lhůtě doklad o registraci. Registrační úřad zaznamená změny bez zbytečného odkladu do registračního listu a do jeho kopie, kterou si ponechá. Registrační list platí pro území České republiky. V případě trvalého vývozu z České republiky původní vlastník odevzdá registrační list ministerstvu.

Registrační úřad, který provedl registraci exempláře, který podle zvláštních právních předpisů patří mezi nebezpečné druhy zvířat, oznámí bez zbytečného odkladu tuto skutečnost místně příslušnému orgánu ochrany zvířat.

Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře je povinen označit na své náklady exemplář podléhající registrační povinnosti nezaměnitelným způsobem nesnímatelnou značkou, pokud je to vhodné a proveditelné a nezpůsobí-li to exempláři zdravotní potíže. Způsob označení, druh nebo podobu značky, způsob číslování značek, náležitosti identifikace exemplářů a způsob přidělení značky stanoví prováděcí právní předpis.

Ten, kdo prodává nebo nabízí k prodeji exemplář podléhající registraci, je povinen jej opatřit písemným upozorněním "CITES, druh podléhající registraci" a prodej uskutečnit jen s příslušným dokladem o registraci. To platí obdobně i pro jiné způsoby převodu tohoto exempláře. Převod exempláře podléhajícího registraci bez platného dokladu o registraci je neplatný. Tím není dotčen zákaz obchodování s exempláři. Při prodeji a v ostatních případech změny vlastníka exempláře je původní vlastník nebo dlouhodobý držitel povinen předat doklad o registraci novému vlastníku nebo dlouhodobému držiteli. Nový vlastník nebo dlouhodobý držitel oznámí nabytí exempláře místně příslušnému registračnímu úřadu do 15 dnů ode dne nabytí exempláře písemnou formou, přičemž uvede údaje prokazující jeho totožnost a dále okolnosti nabytí exempláře a přiloží doklad o registraci. V případě změny vlastníka nebo dlouhodobého držitele exempláře se nevydává nový doklad o registraci, ale do stávajícího dokladu o registraci se zaznamená příslušná změna, pokud tento zákon nestanoví jinak. Registrační list vždy doprovází exemplář. O vydání nového dokladu o registraci již dříve registrovaného exempláře žádá vlastník obdobně jako podle odstavce 5 a v žádosti uvede důvody, proč má být vydán nový doklad o registraci.

Povinnost registrace se nevztahuje na exempláře zabavené, pokud zůstávají majetkem státu. V případě dlouhodobé výpůjčky delší než 90 dnů, pronájmu, prodeje nebo jiného převodu zabaveného exempláře, který je majetkem státu, vystaví ministerstvo na žádost organizační složky státu nebo státní právnické osoby příslušné k hospodaření se zabaveným exemplářem potvrzení o původu zabaveného exempláře na formuláři stanoveném prováděcím právním předpisem, přičemž nový nabyvatel má dále k exempláři stejné povinnosti jako vlastník.

Způsob označení a číslo značky zaznamená registrační úřad na registračním listu. Pokud vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře prokáže, že fyzický a zdravotní stav exempláře nedovoluje bezpečnou aplikaci jakékoli stanovené značkovací metody v době vydání dokladu o registraci, zaznamená registrační úřad tuto okolnost na registračním listu anebo v případě, že lze značkovací metodu bezpečně použít v pozdějším termínu, stanoví ji jako podmínku. Pro exemplář, který takto nelze označit, uvede registrační úřad na dokladu o registraci popis individuálních rozlišovacích znaků exempláře doplněný fotografickou dokumentací, která bude nedílnou součástí příslušného registračního listu.

Další náležitosti způsobu a provádění registrace exemplářů podléhajících povinnosti označení může stanovit prováděcí právní předpis.

Podle ustanovení § 24 zákona č. 100/2004 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, prokázání zákonného původu exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně a regulované kožešiny upravuje v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů zvláštní právní předpis.

Tímto právním předpisem je zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do dne 30.11.2009, podle jehož ustanovení § 54 ten, kdo drží, chová, pěstuje, dopravuje, prodává, vyměňuje, nabízí za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovává zvláště chráněnou rostlinu, zvláště chráněného živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv nebo podle zvláštního právního předpisu o dovozu a vývozu ohrožených druhů, je povinen na výzvu orgánu ochrany přírody prokázat jejich zákonný původ (povoleným dovozem, povoleným odebráním z přírody nebo sběrem, pěstováním v kultuře nebo povoleným odchovem z jedinců s původem prokázaným podle tohoto ustanovení a podobně). Bez tohoto prokázání původu je zakázáno zvláště chráněnou rostlinu nebo živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv nebo podle zvláštního právního předpisu 4a) o dovozu a vývozu ohrožených druhů držet, chovat, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat a nabízet za účelem prodeje nebo výměny. U nezaměnitelně označených nebo identifikovatelných jedinců pravomocně odebraných podle ustanovení § 89 nebo podle zvláštního právního předpisu o dovozu a vývozu ohrožených druhů se za zákonný původ považuje pravomocné rozhodnutí o odebrání.

Úkolem Městského soudu v Praze bylo – s přihlédnutím k obsahu žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě – zjistit, zda v posuzované věci byly splněny podmínky, stanovené zákonem pro povolení obnovy řízení.

Podle ustanovení § 100 odstavec 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže

- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
- b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

V posuzované věci se jednalo zejména o splnění podmínky, že původní důkazy, provedené v předcházejícím řízení o zadržení šesti exemplářů kakadu palmových, se ukázaly být nepravdivými. Městský soud v Praze má za to, že tato podmínka splněna nebyla. Tento svůj závěr soud odůvodňuje skutečností, že ani žalobcem uváděný obsah a závěr znaleckého posudku MVDr.Beránka ohledně stáří jednotlivých exemplářů tak, jak je posuzoval v rámci trestního řízení, nebyl schopen věk ptáků určit natolik přesně, aby jeho závěry vyloučily závěry předchozích posudků a dalších shromážděných důkazů, na jejichž základě správní úřady dospěly k vydání rozhodnutí o zabavení ptáků žalobci. Zároveň je podle názoru soudu nezbytné vycházet ze zcela konkrétních a určitých skutkových okolností, za nichž k zabavení ptáků došlo. Jedním z důvodů zabavení bylo neprokázání zákonného původu. K tomuto důvodu žalobce v podané žalobě ničeho nenamítá a uvedeného důvodu se ani netýká obsah

žádosti o povolení obnovy řízení. Lze souhlasit se závěry správních úřadů obou stupňů o tom, že zákonný původ ve smyslu ustanovení § 24 zákona č. 100/2004 Sb. nelze prokázat registračními listy, když způsob prokázání zákonného původu jednoznačně a srozumitelně upravuje ustanovení § 54 zákona č. 114/1992 Sb., z něhož je – stručně řečeno – patrné, že zákonný původ lze prokázat nabývacím titulem, jímž registrační listy, v původním správním řízení předložené žalobcem, nepochybně nejsou.

Druhým důvodem výroku rozhodnutí o zabavení exemplářů je otázka registrace a ztotožnění konkrétních zabavovaných ptáků. Z odůvodnění rozhodnutí správních úřadů obou stupňů v původním správním řízení vyplývá, že závěr o nesplnění zákonné povinnosti registrace vychází z toho, že nebylo možné ztotožnit ptáky, kteří nebyli dostatečným zákonem předpokládaným způsobem označení, s žalobcem předloženými registračními listy. Registrační list má sloužit k tomu, aby z něho bylo možno dovodit či určit, že se vztahuje ke zcela konkrétními exempláři, který musí být označen takovým způsobem, aby příslušný registrační list bylo možno bez pochybností ke konkrétnímu exempláři přiřadit. K takovému ztotožnění však v posuzovaném případě nemohlo dojít, jestliže exempláře následně zabavené nebyly označené způsobem, upraveným v právních předpisech a způsobem nepochybnitelným. Povinnost doložit registraci ptáků registračními listy tíží chovatele, respektive držitele ptáků. Na základě zcela konkrétních a v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně popsanych skutkových okolností bylo nutno v posuzované věci učinit závěr, že žalobce ve správním řízení řádně nedoložil, že předmětné exempláře kakadu palmových byly řádně registrovány a byl tak dán i druhý důvod pro vyslovení výroku o jejich zabavení.

Návrh na obnovu řízení i žalobní argumentace samotná stojí na zpochybnění závěrů ohledně věku konkrétních zabavených exemplářů. Podle názoru soudu se však jedná o otázku podružnou, neboť jestliže posudek Agentury ochrany přírody a krajiny vyslovil závěr o stáří ptáků od dvou do šesti let a znalec MVDr.Beránek došel – o rok později – k závěru, že ptáci jsou starší čtyř let, pak tyto závěry nejsou ve vzájemném rozporu a nepotvrzují hypotézu žalobce o možném přiřazení těchto konkrétních ptáků k jím předloženým registračním listům, znějícím na věk ptáků podstatně vyšší.

Z hlediska zákonnosti a správnosti žalobou napadeného rozhodnutí ve věci návrhu na povolení obnovy původního řízení lze proto uzavřít, že ani v nyní posuzovaném řízení nebylo doloženo, že by důkazy, o které se opírá původní rozhodnutí ve věci zabavení ptáků, byly důkazy nepravdivými a nebyla zcela vyvrácena pravdivost, ani prokázána nepravdivost původního posudku Agentury. Další podmínkou pro případné povolení obnovy řízení byla otázka posouzení, zda by došlo ke změně původního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v řízení nebyl prokázán zákonný původ šesti exemplářů kakadu palmových, nelze mít za to, že by mohla být splněna i tato zákonná podmínka.

Lze tedy uzavřít, že žalovaný správní úřad se v žalobou napadeném rozhodnutí o rozkladu řádně vypořádal se všemi námitkami žalobce a své rozhodnutí dostatečně podrobně a řádně odůvodnil. Neshledal-li soud žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo soudem rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., kdy podle úspěchu ve věci by právo na náhradu nákladů řízení náleželo žalovanému správnímu úřadu, kterému však žádné prokazatelné náklady v řízení nad rámec běžných činností

správního úřadu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11.dubna 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu